

swęgo grona p. Bielewicz, — przy czym zaznacza, że okręg krakowski jako najliczniejsze skupienie emerytów w Polsce powinien mieć swego przedstawiciela w Stałej Delegacji, i ta myśl spowodowała wybór p. Pruszkowskiego jako delegata Krakowa. P. Grzegorzewski ma wątpliwości, czy wobec wyboru p. Pruszkowskiego na Zjeździe, Stała Delegacja jest kompetentną do zmiany osoby delegata.

P. Musiał oświadcza, że podczas pobytu w Krakowie dowiedział się, że p. Pruszkowski nie był delegatem Związków Emerytów Państwowych. Jadąc na Zjazd do Poznania z swoim sekretarzem jako przedstawiciel rencistów „ZUSU” był przekonany, że w Poznaniu odbywa się Zjazd tegoż samego typu i nikt nie upoważniał go do zastępowania emerytów państwowych.

Powyższe oświadczenie potwierdza p. mgr Boczar twierdząc, że wysłany został na dzisiejsze posiedzenie Stałej Delegacji z ramienia Związku Emerytów Państwowych i Instytucji Prawa Publicznego w Krakowie wyjaśniając, że w Krakowie istnieją dotychczas dwa związki emerytów państwowych, a to powyższy, przez niego reprezentowany, którego prezesem jest inż. Czaplicki i Związek „Samopomoc” reprezentowany przez p. Bielewicza. — Ponieważ członkowie „Samopomocy” i to w 80% są również członkami jego Zrzeszenia, przeto na ostatnim wspólnym posiedzeniu obu Zarządów postanowiono złączyć się w jedno Zrzeszenie i dlatego prosi o pozwolenie przysłuchiwania się obradom Stałej Delegacji. Jest również emerytem państwowym i chciałby złożyć odpowiednią relację swemu Zarządowi.

Wobec powyższych oświadczeń p. Grzegorzewski stawia wniosek o kooptowanie jako członka Stałej Delegacji p. mgra Bielewicza, natomiast wobec trzykrotnego niejawienia się pp. Pruszkowskiego i Koladźna zrezygnować z dalszego ich zapraszania zwłaszcza, że Stała Delegacja ma do rozstrzygnięcia bardzo ważne, nie cierpiące zwłoki zagadnienia i nie powinna być zależną od osób, które nie mogą brać udziału w obradach.

Wniosek p. Grzegorzewskiego uchwalony został jednogłośnie.

Przewodniczący przedstawia, że celem dzisiejszego posiedzenia jest konieczność zadecydowania o formie i przeznaczeniu Spółdzielni, mających powstać w myśl życzenia Pana Premiera Morawskiego dla stworzenia możliwości zarobkowania dla większej ilości emerytów. — Przedstawia zebrany treść wzorowego statutu, opracowanego przez Związek Rewizyjny, spółdzielni, przeznaczonej do udzielania kredytów na zapoczątkowanie przedsięwzięcia zarobkowych emerytów.

Proponuje stworzenie jednej Spółdzielni „Emera” z filiami w miastach wojewódzkich, która udzielałaby kredytów filiom na popieranie zakładanych przez organizację emerytów oraz przez ruchliwszą jednostkę przedsięwzięcia zarobkowych dających emerytom możliwość zarobkowania.

Zrzeszenia, które zdecydowały się na założenie u siebie spółdzielni winny zwołać ogólne zebrania swoich członków zachęcić ich do założenia spółdzielni i deklarowania udziałów.

Po przedłożeniu zarejestrowanego w sądzie statutu spółdzielni i poświadczonych wykazu zdeklarowanych udziałów członków, otrzymają spółdzielnie odpowiedni kredyt na rozpoczęcie swojej działalności.

Propozycję przewodniczącego sprzeciwił się p. Musiał. Twierdził on, że emeryci żadnych udziałów deklarować nie będą o ile nie będą mieli możliwości gospodarzenia przyznawanym kredytem i udziałami swoich członków. Proponuje przekazanie Związkowi Emerytów w Krakowie, Łodzi, Poznaniu, Rzeszowie i w Warszawie odpowiedniej części sub-

wencji, niech te Zrzeszenia same gospodarzą przyznawanymi sumami.

Panowie Grzegorzewski i Bielewicz koncepcją tę poparli.

Kilka godzin zabrało odczytywanie statutu, w którym stosownie do potrzeb naszych Związków niektóre postanowienia odpowiednio uzupełniono.

Następnego dnia kontynuowano posiedzenie.

Pan Grzegorzewski nawiązując do swojego wczorajszego stanowiska oświadczył, że każdy ośrodek emerytów ma odmienne warunki rozwojowe na miejscu i nie można im narzucać żadnych przedsięwzięcia z góry. N. p. Łódź zamierza obecnie w porze zimowej urządzić lodownię, rębacz i zwozić lód, który w lecie przynosi kolosalne zyski. W ten sposób zamierza stworzyć źródła zarobkowania dla tamtejszych emerytów.

Pan Musiał prostuje swój wczorajszy sprzeciw w tym kierunku, że sprzeciwia się tylko założeniu spółdzielni centralnej z filiami, godzi się natomiast z tym, by poszczególne Związki Okręgowe istniejące w miastach wojewódzkich założyły u siebie odpowiednie Spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe i nie były zależne od żadnych centrali.

Panowie Grzegorzewski i Bielewicz wniosek powyższy popierają, wobec czego został uchwalony z tym, że Związki Emerytów w Krakowie, Łodzi, Poznaniu, Rzeszowie i Warszawie po przedłożeniu do Poznania zarejestrowanych statutów Spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych według wzorowego statutu Związku Rewizyjnego i poświadczonego wykazu wysokości złożonych deklaracji udziałowych członków otrzymają z rozporządzalnej sumy pięciu milionów złotych po i milionie złotych jako kapitał zakładowy, a po nadejściu trzeciej transzy subwencji płatnej w styczniu po dalszym milionie złotych.

Kapitałami tymi będą finansowały własne przedsiębiorstwa oraz udzielały kredytu spółdzielniom emeryckim, które powstaną na ich terenach, wzgl. poszczególnym członkom spółdzielni, którzy przedłożą projekty, plany i kosztorysy mającego powstać warsztatu zarobkowania oraz przedstawia odpowiedzialnych ręcycieli w myśl postanowień statutu.

Stała Delegacja uchwaliła ponadto poczynić starania o zrealizowanie dalszych postulatów zawartych w rezolucji z dnia 20. X. 1946 a mianowicie:

1. odnośnie zwolnienia dzieci emerytów i sierót od opłat szkolnych we wszystkich uczelniach publicznych,
2. leczenia wojskowych i ich rodzin przez Ubezpieczalnię Społeczną,
3. ponoszenia przez Skarb Państwa opłat pocztowych za doręczanie emerytur,
4. przywrócenie emerytom wojskowym prawa noszenia mundurów, ponadto:
5. zniesienia podziału emerytów na złotych i punktowych i wprowadzenia jednolitej kategorii emerytów złotych według stopni służbowych i szczebli uposażeń,
6. stosowania art. 6 ustawy emerytalnej wstecz od 1 stycznia 1946,
7. opracowania nowej ustawy emerytalnej na zasadach demokratycznych, przy udziale przedstawicieli Stałej Delegacji,
8. powołania przedstawicielstwa emerytów państwowych do Rady Nadzorczej Państwowego Zakładu Emerytalnego.

Na tym Zjazd został zakończony, protokół na miejscu podpisany:

(—) Bielewicz, Gizella, Grzegorzewski, Musiał.

STATUT

Spółdzielni pod firmą: Spółdzielnia Oszczędnościowo-Pożyczkowa Emerytów Państwowych „Emera” w Poznaniu z odpowiedzialnością udziałami.

1. Firma, siedziba, cel, przedmiot oraz czas trwania.

§ 1.

Firma Spółdzielni brzmi: Spółdzielnia Oszczędnościowo-Pożyczkowa Emerytów Państwowych „Emera” w Poznaniu z odpowiedzialnością udziałami

§ 2.

w skrócie: Spółdzielnia „Emera” w Poznaniu. Spółdzielnia ma siedzibę w Poznaniu, działalnością swoją obejmuje województwa poznańskie i pomorskie.

§ 3.

Celem Spółdzielni jest podniesienie dobrobytu członków przez dostarczenie im dogodnego kredytu i krzewienie oszczędności.

§ 4.

Przedmiotem Spółdzielni jest:

1. Udzielanie kredytów w formie dyskonta weksli, pochodzących z obrotów handlowych, pożyczek wekslowych lub skryptowych oraz w rachunku bieżącym, zabezpieczo-